

พระราชกฤษฎิกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองกาพสินธุ์ จังหวัดกาพสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นปี ๑๗ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองกาพสินธุ์ จังหวัดกาพสินธุ์ เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและทะนุบำรุงท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔ ៩ ๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔៩៩ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจิ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กันยายน ๒๕๒๕

มาตรา 🔊 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยน แปลงเขตเทศบาลเมืองกาพสินธุ์ จังหวัดกาพสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๒๕"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานีให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองกาพสินธุ์ กาพสิ้นธุ์ ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดมหาสารคาม พุทธศักราช ๒๔๘๐ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองส่งน้ำชลประทาน ผังตะวันออก ตรงประตูเขื่อนคลองส่งน้ำชลประทาน เป็นเส้นตรงไปทาง ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ข้ามลำน้ำปาว ถึงหลักเขตที่ 🖢 ซึ่งตั้งอยู่ริมถนน รอบหนองดอนกลาง ฟากตะวันตก ตรงท่อลอดที่ 🖫 ด้านใต้

จากหลักเขตที่ 🏿 เลียบริมถนนรอบหนองคอนกลาง ฟากตะวันตก ไปทางทิศเหนือ ผ่านถนนไปบ้านหนองบัว ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ ริมถนนรอบหนองดอนกลาง ฟากเหนือ ตรงริมถนนไปบ้านหนองบัว ฟากตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขต ที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔๑ แยกทางหลวงแผ่น ดินหมายเลข ๒๑๓ (บ้านหนองแวง)–อำเภอสหัสขันธ์ ฟากตะวันออก ศรง กม. ๑.๖๕๐

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขต ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอน กาพสินธุ์–สกลนคร ทางทิศเหนือ ตรง กม. ๔๘.๖๐๐ ตามแนวเส้น ตั้งฉาก ระยะ ๒๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๕๐ เมตร กับศูนย์
กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนกาพสินธุ์—สกลนคร ไปทาง
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทาง
หลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนกาพสินธุ์—สกลนคร ทางทิศเหนือ
ตรง กม. ๔៩.๘๐๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๕๐ เมตร

ค้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนกาพสินธุ์—สกลนคร ไปทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนกาพสินธุ์—สกลนคร ตรง กม. ๔៩.๘๐๐ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนกาพสินธุ์—สกลนคร ทางทิศใต้ ตรง กม. ๔៩.๘๐๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๕๐ เมตร กับศูนย์กลาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนกาพสินธุ์—สกลนคร ไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนทางเลี่ยงเมืองกาพสินธุ์ทางทิศตะวันออก ตามแนวเส้นตั้งลาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๙ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร ก**ั**บศูนย์กลาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนทางเลี่ยงเมืองกาพสินธุ์ ไปทาง ทิสตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ៩ ซึ่งตั้งอยู่หางจากสนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนทางเลี่ยงเมืองกาพสินธ์ ทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ ตรง กม. ๖.๐๐๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึง ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนทุ่งศรีเมือง ฟากใต้ ห่างจากศูนย์กลาง สี่แยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนทางเลี่ยงเมืองกาพสินธ์ ตัดกับถนนทุ่งศรีเมือง ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ระยะ ๘๕๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวนตก เฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๔ ตอนกาฬสินธุ์ – ร้อยเอ็ด ตรง กม. ๔๓.๗๐๐ ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๑๔ ตอนกาฬสินธุ์ - ร้อยเอ็ด ทางทิศตะวันตก ตรง กม. ๔๓.๗๐๐ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๒๐๐ เมตร

เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ข้ามลำน้ำปาวและข้ามคลองส่งน้ำชลประทาน ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ ริ๊มทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 🏿 🔊 ๓ ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) - กาพสินธุ์ ฟากใต้ ตรง กม. ๔๑.๑๐๐

เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวง ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๒ ตอนแยกทางหลวงแผ่นดื่นหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) – กาพสินธ์ ตรง กม. ๔๑.๓๐๐ ไปทางทิศตะวันตก เล่ม ธ ธ คอนที่ ๑๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กันยายน ๒๕๒๕

เฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) – กาพสินธุ์ ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตรง กม. ๔๑.๑๐๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๓ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์
กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) – กาพสินธุ์ ไปทางทิศตะวันออก
เฉียงเหนือ ข้ามคลองส่งน้ำชลประทาน ถึงหลักเขตที่ ๑๔ ซึ่งตั้งอยู่
ริมคลองส่งน้ำชลประทาน ผั้งตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๑ ๔ เลียบริมคลองส่งน้ำชลประทาน ผั้งตะวันออก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบกับหลักเขตที่ ๑

คั้งปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยบักไว้เพื่อ แสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตริว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้ร**ับสนองพระ**บรมราช โองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี

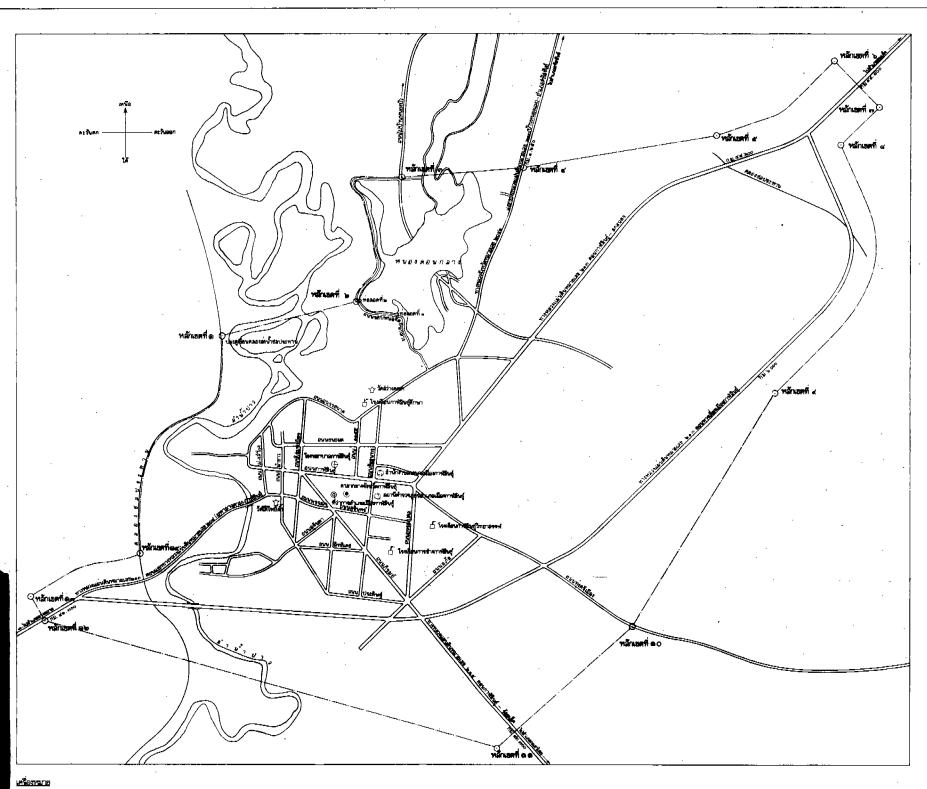
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทคบาลเมืองกาฬลินธุ์ จังหวัดกาฬลินธุ์

M.A. D4'04'

มาตราลวน ๑:๓๐,๐๐๐

o mos bos sos sos sos sos

ทัวหน้ากองลำรวจ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ธ่ ธ่ ตอนที่ ๑๓๗

ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กันยายน ๒๕๒๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ ท้องที่นอกเขตเทศบาลเมืองกาพสินธุ์ จังหวัดกาพสินธุ์ ได้เจริญขึ้นและมี ชุมนุมชนอยู่หนาแน่น สมควรขยายเขตเทศบาลเมืองกาพสินธุ์ จังหวัดกาพสินธุ์ เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุงท้องถิ่นต่อไป **ต้องตราพระราชกฤษฎีกาน**